

Středa 2. postního týdne

📖 Jer 18,18-20; Mt 20,17-28

Jer 18,18-20

Řekli (moji nepřátelé): „Pojďme a osujme plán proti Jeremiášovi! Přece kněží nebudou bez rady, mudrci bez důvtipu ani proroci bez řeči! Pojďme a ubijme ho vlastním jeho jazykem, čihejme na všechna jeho slova!“ **Všimni si mě, Hospodine, a slyš hlas mých protivníků! Má se snad odplácet za dobro zlem? Vždyť mi kopají jámu! Vzpomeň, že jsem před tebou stával, abych se za ně přimlouval, abych od nich odvrátil tvůj hněv!**

Mt 20,17-28

Když se Ježíš vydal na cestu do Jeruzaléma, vzal si stranou dvanáct učedníků a na cestě jim řekl: „Teď jdeme do Jeruzaléma. Tam Syn člověka bude vydán velekněžím a učitelům Zákona. Odsoudí ho k smrti a vydají pohanům, aby se mu posmívali, zbičovali a ukřižovali ho, ale třetího dne bude vzkříšen.“ Tu k němu přistoupila matka Zebedeových synů se svými syny a padla mu k nohám, aby ho o něco požádala. Zeptal se jí: „Co si přeješ?“ Odpověděla mu: „Poruč, aby tito dva moji synové zasedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvém království.“ Ježíš na to řekl: „Nevíte, oč žádáte. **Můžete pít kalich, který já budu pít?**“ Odpověděli: „Můžeme.“ Řekl jim: „Můj kalich sice pít budete, ale udělovat místa po mé pravici a levici není má věc, ta místa patří těm, kterým jsou připravena od mého Otce.“ Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na ty dva bratry. Ježíš si je však zavolal a řekl: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. **Ale kdo by chtěl být mezi vámi velký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.**“

➔ **K evangeliu: Následovat Služebníka (podle S. Faustiho)**

Člověk touží po uznání: je takový, jak ho vidí druzí. Ale když neví, jak ho Bůh miluje, schází mu to absolutní uznání, po kterém absolutně hladoví. Proto ustavičně usiluje, aby ho lidé viděli, a redukuje svou existenci pouze na to, jak se jeví (tedy na modloslužbu – „kult obrazu“). Jeho seberealizace už nespočívá v tom, že se stane podobný Boží Slávě, jejímž je odrazem, ale že bude odpovídat obrazu, který si druzí o něm musejí udělat.

Otázka přichází od matky Jakuba a Jana. U Marka to jsou sami synové, kteří říkají Ježíši: „Rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme“ (Mk 10,35).

To je normální tón našich modliteb: **chceme, aby Bůh udělal to, oč ho žádáme, místo abychom se ho ptali, co chce on.** Běda nám, kdyby nás poslechl! Bohu díky, on plní svá zaslíbení lásky, a ne naše sobecké touhy.

Ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil. Syn člověka, sám Pán, je mezi námi jako ten, kdo slouží (Lk 22-27; srov. Jan 13,1-17): to je nejkrásnější definice Pána. Kdo miluje, dává svůj život: umožňuje, aby druhý žil, a tak plně realizuje sebe k obrazu Boha, dárcе života.

✠ MODLITBA

Pane, děkuji, že jsi přišel, aby ses stal i mým bratrem, abys sloužil a dal svůj život jako výkupné i za mě. Děkuji za to, že jsem stvořen a povolán ke vztahům, k lásce, ke společenství – k tvému obrazu. Chci tě dnes zahlédnout ve tváři lidí kolem mne, zaslechnout v jejich hlasu... a chci dovolit tobě, aby ti druzí mohli ve mně zachytit alespoň záblesk tvé dobroty, lásky a milosrdenství. Amen.

